

Č.j.:ZŠ/P/26/2026	Základní škola Malšovice, okres Děčín příspěvková organizace Chmelnická 31, Děčín XII, 405 02 IČO: 75 04 13 83 tel. č.: 412 542 441, 777 10 20 39 e-mail: zs.malšovice@centrum.cz	Platnost: od 1. 9. 2026
Razítko:		Mgr. Simona Weisheitelová ředitelka školy

Příloha č.1 – Školního řádu

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

Obsah:

I. Obecná ustanovení

II. Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

1. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou
 - 1.1 Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání
 - 1.2 Zásady pro hodnocení chování ve škole
2. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků
3. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristiku, včetně předem stanovených kritérií
 - 3.1 Stupně hodnocení prospěchu
 - 3.1.1 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření
 - 3.1.2 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření
 - 3.1.3 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření
 - 3.2 Stupně hodnocení chování
4. Celkové hodnocení
5. Výchovná opatření
6. Hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany ČR
7. Zásady pro používání slovního hodnocení v souladu s § 15 odst. 2, včetně předem stanovených kritérií
8. Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace
9. Způsob získávání podkladů pro hodnocení
10. Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách
 - 10.1 Komisionální zkouška
 - 10.2 Opravná zkouška
 - 10.3 Přezkoušení
 - 10.4 Dodatečná zkouška
11. Postup do dalšího ročníku
12. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami
 - 12.1 Hodnocení a klasifikace žáků s vývojovou poruchou učení
13. Klasifikace žáka - pochybnosti o správnosti
14. Uvolnění z výuky

15. Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

Právní východiska

16. Obecné zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání

17. Formativní hodnocení

18. Kriteriaální hodnocení

Přílohy:

Příloha 1

Hodnoticí list pro I. stupeň ZŠ (1.–5. třída)

Příloha 2

Sebehodnoticí list pro I. stupeň ZŠ (1.–5. třída)

Příloha 3

Informace o kriteriaálním hodnocení pro zákonné zástupce žáků

III. Závěrečná ustanovení

I. Obecná ustanovení

1. Na základě ustanovení § 30, odst. 1) zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) v platném znění vydávám jako statutární orgán školy tuto směrnici jako přílohu školního řádu.

II. Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků musí být jednoznačné, srovnatelné s předem stanovenými cíli a kritérii, srozumitelné, věcné a všestranné.

1. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

1.1 Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání

1. Hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení.
2. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitelka školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.
3. Klasifikace je jednou z forem hodnocení, její výsledky se vyjadřují stanovenou stupnicí.
4. Ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje klasifikace průběžná a celková.
5. Průběžná klasifikace se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka.
6. Klasifikace souhrnného prospěchu se provádí na konci každého pololetí a není aritmetickým průměrem běžné klasifikace.
7. Při hodnocení žáka klasifikací jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům

a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

8. Chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech.

9. Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.

10. Klasifikační stupeň určí učitelka, která vyučuje příslušnému předmětu.

11. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.

12. Ohodnocením výkonu žáka klasifikačním stupněm posuzuje učitelka výsledky práce objektivně a přiměřeně náročně.

13. Pro určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Při celkové klasifikaci přihlíží učitelka k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici. Přihlíží se i ke snaživosti a pečlivosti žáka, k jeho individuálním schopnostem a zájmům. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru a klasifikace za příslušné období.

14. Ředitelka školy je povinna působit na sjednocování klasifikačních měřítek všech učitelek.

15. Zákonní zástupci žáka jsou o prospěchu žáka informováni třídní učitelkou a učiteli jednotlivých předmětů:

- průběžně prostřednictvím zápisníčku nebo žákovské knížky,
- před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období),
- případně kdykoliv na požádání zákonných zástupců žáka.

V případě mimořádného zhoršení prospěchu informuje učitelka zákonné zástupce žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem. Případy zaostávání žáků v učení se projednají v pedagogické radě.

16. Žáci školy, kteří po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvovali školu při zdravotnickém zařízení a byli tam klasifikováni za pololetí ze všech, popřípadě jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkoušejí a neklasifikují. Jejich klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byli klasifikováni, je závazná. V předmětech, ve kterých nebyli vyučováni, se neklasifikují.

17. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

18. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

19. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník.

20. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitelku školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

21. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitelka školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

1.2 Zásady pro hodnocení chování ve škole

1. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitelka po projednání v pedagogické radě.

2. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel slušného chování a dodržování vnitřního řádu školy během klasifikačního období.

3. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.

4. Škola hodnotí a klasifikuje žáky za jejich chování ve škole a při akcích organizovaných školou.

5. Nedostatky v chování žáků se projednávají v pedagogické radě.

6. Zákonní zástupci žáka jsou o chování žáka informováni třídní učitelkou a učiteli jednotlivých předmětů:

- průběžně prostřednictvím zápisníčku nebo žákovské knížky,
- před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období),
- okamžitě v případě mimořádného porušení školního řádu.

2. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků.

2. Sebehodnocením se posiluje sebeúcta a sebevědomí žáků.

3. Chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat. Chyba je důležitý prostředek učení.

4. Při sebehodnocení se žák snaží popsat:

- co se mu daří,
- co mu ještě nejde.
- jak bude pokračovat dál.

5. Při školní práci vedeme žáka, aby komentoval svoje výkony a výsledky.

6. Znamky nejsou jediným zdrojem motivace.

3. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristiku, včetně předem stanovených kritérií

3.1 Stupně hodnocení prospěchu

1. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

1, 2, 3, 4, 5.

2. Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:

- předměty s převahou teoretického zaměření,
- předměty s převahou praktických činností a
- předměty s převahou výchovného zaměření.

Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

3.1.1 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika.

Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu,
- kvalita výsledků činností,
- osvojení účinných metod samostatného studia.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a

praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti.

Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitelky.

Stupeň 4

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitelky opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitelky. Nedovede samostatně studovat.

Neklasifikován

Nelze-li žáka z vážných důvodů v 1. nebo 2. pololetí klasifikovat ani v náhradním termínu, vyplní se "neklasifikován".

3.1.2 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření.

Převahu praktické činnosti má v základní škole pracovní vyučování.

Při klasifikaci v uvedeném předmětu s převahou praktického zaměření v souladu s požadavky učebních osnov se hodnotí:

- vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech,
- kvalita výsledků činností,
- organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti,
- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí,
- hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci,
- obsluha a údržba pomůcek, nástrojů, nářadí a měřidel.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitelky.

Stupeň 3

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně

účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, náradí a měřidel musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitelky.

Stupeň 4

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů, náradí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitelky.

Stupeň 5

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a náradí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

Neklasifikován

Nelze-li žáka z vážných důvodů v 1. nebo 2. pololetí klasifikovat ani v náhradním termínu, vyplní se "neklasifikován".

3.1.3 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova a tělesná výchova.

Žák zařazený do zvláštní tělesné výchovy se při částečném uvolnění nebo úlevách doporučených lékařem klasifikuje s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu.

Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
- kvalita projevu,
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti,
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná, tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební, branné a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost a brannost.

Stupeň 2

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku, brannost a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuální a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost a brannost.

Stupeň 4

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Neklasifikován

Nelze-li žáka z vážných důvodů v 1. nebo 2. pololetí klasifikovat ani v náhradním termínu, vyplní se "neklasifikován".

3.2 Stupně hodnocení chování

(1) Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- a) 1,
- b) 2,
- c) 3.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

Stupeň 1

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

Stupeň 3

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

4. Celkové hodnocení

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- prospěl(a) s vyznamenáním

Žák prospěl s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré; v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel hodnocení žáků podle § 14 odst. 1 písm. e)

- prospěl(a)

Žák prospěl, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

- neprospěl(a)

Žák neprospěl, je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

- nehodnocen(a)

Žák není hodnocen pokud ho není možno hodnotit z některých předmětů na konci 1. pololetí ani v náhradním termínu.

5. Výchovná opatření

Ředitelka školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění

za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.

Třídní učitelka může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelkou školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:

- napomenutí třídního učitele
- důtku třídního učitele
- důtku ředitele školy

Typ uloženého kázeňského opatření je dán závažností jednání.

Třídní učitelka neprodleně oznámí ředitelce školy uložení důtky třídní učitelky.

Důtku ředitelky školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě.

Ředitelka školy nebo třídní učitelka neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.

Udělení pochvaly ředitelky školy a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamenává do dokumentace školy. Udělení pochvaly a jiného ocenění se zaznamenává na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

Za vzorné plnění pravidel chování a školního řádu, za vynikající píli, prospěch a chování je možno udělovat tyto odměny:

- ústní pochvala učitelkou
- ústní pochvala učitelkou před kolektivem třídy
- písemná pochvala udělená učitelkou a sdělená rodičům v ŽK
- ústní pochvala ředitelky školy v ředitelně za přítomnosti TU
- písemná pochvala ŘŠ před kolektivem třídy a sdělena rodičům
- písemná pochvala TU sdělená rodičům dopisem prostřednictvím vedení školy
- písemná pochvala ŘŠ sdělená dopisem rodičům
- pochvala uvedená na vysvědčení

Za porušování a opakované neplnění povinností a řádu školy bude užíváno těchto opatření:

- vysvětlování nesprávného chování žákovi učitelkou
- pohovor třídní učitelky se žákem
- ústní pokárání žáka TU
- ústní napomenutí žáka před kolektivem třídy
- písemné napomenutí žáka TU - rodičům sdělení prostřednictvím ŽK
- pohovor ředitelky školy s žákem v ředitelně za přítomnosti TU
- ústní napomenutí žáka ŘŠ v tř. kolektivu za přítomnosti TU
- písemné napomenutí žáka ŘŠ a sdělení rodičům
- další opatření v souladu s klasifikačním řádem

6. Hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany ČR

Při hodnocení žáků, kteří nejsou občany ČR a plní v ČR povinnou školní docházku, se dosažená úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka. Při hodnocení těchto žáků ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura určeného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání se na konci tří po sobě jdoucích pololetí po zahájení docházky do školy v ČR vždy považuje dosažená úroveň znalosti českého jazyka za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka.

7. Zásady pro používání slovního hodnocení v souladu s § 15 odst. 2 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání, včetně předem stanovených kritérií

1. O slovním hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení rozhoduje ředitelka školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.
2. Třídní učitelka po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.
3. U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
4. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

8. Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení

Prospěch

Ovládnutí učiva předepsaného osnovami	
1	ovládá bezpečně
2	ovládá
3	v podstatě ovládá
4	ovládá se značnými mezerami
5	neovládá
Úroveň myšlení	
1	pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti
2	uvažuje celkem samostatně
3	menší samostatnost v myšlení

4	nesamostatné myšlení
5	odpovídá nesprávně i na návodné otázky
Úroveň vyjadřování	
1	výstižné a poměrně přesné
2	celkem výstižné
3	myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4	myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5	i na návodné otázky odpovídá nesprávně
Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští	
1	užívá vědomostí a spolehlivě a uvědoměle dovedností ,pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2	dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3	řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby
4	dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
5	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí
Píle a zájem o učení	
1	aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2	učí se svědomitě
3	k učení a práci nepotřebuje větších podnětů
4	malý zájem o učení, potřebuje stále podněty
5	pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné

Chování

1	Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.
2	Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.
3	Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

Čj – čtení:

1. tempo čtení svižné, interpunkce a srozumitelnost správná, čte plynule a bez chyb, čtenému rozumí, nepoužívá korekční pomůcky

2. tempo čtení přiměřené, občas se při obtížných slovech opravuje, čtení plynulé s porozuměním, může používat korekční pomůcky
3. tempo pomalejší občas skandované, dvojité čtení, často se opravuje, snížené porozumění
4. písmena hláskuje a slabikuje, obtížná slova zvládá s pomocí učitele, obtížně artikuluje, vynechává písmena, čtenému v podstatě nerozumí, korekční pomůcky málo využívá
5. neznalost písmen, slova nepřečte bez pomoci učitele, čtenému nerozumí, neumí použít korekční pomůcky

Čj – psaní:

1. tvary písmen správné, písmo úhledné, znalost písmen správně upevněna, napsané plynule přečte
2. tvary písmen správné, písmo mírně úhledné, občas chybuje, napsané přečte
3. tvary písmen kolísavé (písm. nestejně velká), písmo neúhledné, častá záměna písmen, napsané přečte s obtížemi (časté přepisování písmen, vynechávání písmen...)
4. tvary písmen většinou nesprávné, písmo je neurovnané, kostrbaté, neúhledné, písmo nepřečte (mnoho specifických chyb)
5. písmo nezvládá, vynechává písmena, slova komolí, nečitelné písmo

Vyjadřování, slohové a literární znalosti:

1. výstižné vyjadřování, bezchybně tvoří věty, má bohatou slovní zásobu, pohotová odpověď, slyšené a psané reprodukuje správně
2. vyjadřování s pomocí otázky, ale celkem výstižně, tvoří věty s přiměřenou slovní zásobou, na otázky odpovídá většinou větou, slyšené a psané slovo reprodukuje celkem správně
3. vyjadřuje se ne dost přesně, je nutno klást více pomocných otázek, chudší slovní zásoba, tvoří krátké věty, reprodukce slyšeného a psaného nepřesná
4. dělá chyby při sestavování vět, většinou odpovídá jen stručně na otázky, malá slovní zásoba, reprodukce čteného a slyšeného nesprávná, malá mechanická paměť, snížená pozornost při úkolech
5. vyjadřování omezené, věty chybně reprodukuje i s pomocí učitele

Gramatika a aplikace vědomostí:

1. uvědoměle užívá získané vědomosti (bezpečně ovládá probrané pravopisné jevy), pracuje samostatně, přesně a jistě, nechýbuje
2. získané dovednosti má, dovede je používat, dopouští se jen menších chyb
3. s pomocí učitele uplatňuje získané vědomosti, často se dopouští chyb, málo samostatný
4. má malé vědomosti, dělá zásadní a časté chyby, nesamostatný
5. nemá vědomosti, úkoly plní těžko i s pomocí učitele

Zájem o učení a příprava do školy:

1. aktivní přístup ve výuce, má zájem o učivo, zadané úkoly plní soustředěně a se zájmem, příprava domácích úkolů a pomůcek je vzorná
2. menší aktivita ve vyučování, ale učí se svědomitě, domácí příprava je dobrá, občas zapomíná domácí úkoly nebo pomůcky
3. výkyvy ve výuce, snížená pozornost a soustředění, ale plní zadané úkoly, příprava domácích úkolů nepravidelná, častější zapomínání pomůcek
4. malý zájem o učivo, malá až žádná snaha při vyučování, nesoustředěný, často vyrušuje, na vyučování se připravuje jen výjimečně, velmi časté zapomínání
5. žádná aktivita až negace při vyučování, o učivo nejeví vůbec zájem, domácí příprava žádná (malá)

Matematika

Číselné představy – orientace na číselné ose, porovnání čísel, čtení číselného zápisu, zaokrouhlování:

1. pohotový, bystrý, bezpečně se orientuje v číselných řadách 10, 100, 1000, 10 000 a 1 000 000. Bezchybně zaokrouhluje na 10, 100 a 1000. Nepotřebuje matematické korekční pomůcky
2. ojediněle chybí v orientaci na číselné ose, většinou správně pochopí číselný zápis a přiřadí správné hodnoty. S menším zaváháním zaokrouhluje na 10, 100, 1000. Podle potřeby používá korekční pomůcky
3. orientace na číselné ose není dost přesná, menší chybovost při čtení číselného zápisu, s pomocí učitele překonává potíže při zaokrouhlování na 10, 100, 1000. Používá matematické korekční pomůcky
4. malá samostatnost při orientaci na číselné ose, chybí při porovnávání čísel, číselný zápis přečte s pomocí učitele, zaokrouhlování jen v některé řadě 10 nebo 100. Korekční matematické pomůcky ne všechny používá
5. nedokáže se orientovat v číselné řadě, chybně čte číselný zápis, správně nepřihlíží hodnoty čísel – desítek, stovek, tisíců. Zaokrouhlování se nedaří ani s pomocí učitele, nedokáže použít matematické korekční pomůcky

Pamětné matematické operace – sčítání, odčítání, násobení, dělení, písemné matem. operace vedle sebe a pod sebe, slovní úkoly:

1. pohotový a bystrý při pamětném počítání všech matematických operací. Bezchybný písemný zápis a správný postup i výsledek. Podstatu slovních úkolů pochopí a přiřadí správnou matem. operaci. Do školy se vzorně připravuje, pomůcky nezapomíná
2. při pamětném počítání se dopouští jen menších chyb. Při písemném počítání jen občas ojediněle chybí. Slovní úkoly provádí s pomocí učitele. Může používat matematické korekční pomůcky. Do školy se připravuje svědomitě, pomůcky a úkoly zapomíná jen zřídka
3. při pamětném počítání je menší samostatnost v myšlení, často chybí. Při písemném počítání je také větší chybovost, proto je nutná včasná kontrola. K učení a práci nepotřebuje větších podnětů. Slovní úkoly řeší s pomocí učitele. Umí používat matem. korekční pomůcky. Příprava do školy je svědomitá (slabší)
4. při pamětném počítání dělá podstatné chyby. Nezvládá některé matematické operace – sčítání, odčítání, násobení, dělení – nejsou upevněny základy. Při písemném počítání s pomocí učitele se podaří správný výsledek. Slovní úkoly počítá jen s pomocí. Domácí příprava (slabá, dobrá, pečlivá, často zapomíná, domácí úkoly nedělá atp.). Korekční matematické pomůcky využívá málo
5. nezvládá pamětní ani písemné matem. operace. Pracovní tempo velmi pomalé. Úkoly neplní ani s pomocí učitele. Pomoc a podněty k učení jsou velmi slabé. Matematické korekční pomůcky nedokáže použít

9. Způsob získávání podkladů pro hodnocení

1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování,
- různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy,
- kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami předepsanými učebními osnovami,
- analýzou různých činností žáka,

- konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby s dalšími odborníky (PPP),
- rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka.

2. Žák ZŠ Malšovice musí mít z každého předmětu, alespoň dvě známky za každé pololetí. Znamky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přípustné ústně přezkušovat žáky koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období. Výjimku tvoří vědomosti nutné k zvládnutí zkoušené látky. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě psychologa.

3. Učitelka oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů. Učitelka sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka a to zejména prostřednictvím zápisů do zápisníčku, žákovské knížky - současně se sdělováním známek žákům. Při hodnocení využívá i sebehodnocení žáka.

4. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitelka rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.

5. O termínu písemné zkoušky informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.

6. Učitelka je povinna vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohla vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné,...). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.

7. Vyučující zajistí zapsání výsledných známek také do klasifikačního archu a dbá o jejich úplnost.

8. Pokud je klasifikace žáka stanovena na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat - tzn. celý školní rok, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30.10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také zákonným zástupcům.

9. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména:

- neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden,
- žáci nemusí dopisovat do sešitů látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací,
- účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotiti to, co umí, učitelka klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přípustné,
- před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva,
- prověřování znalostí provádět až po dostatečném procvičení učiva.

10. Třídní učitelky jsou povinny seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelek na pedagogické radě.

10. Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách

10.1 Komisionální zkouška

1. Komisionální zkouška se koná v těchto případech:

- má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí,
- při konání opravné zkoušky.

2. Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitelka školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitelka školy, jmenuje komisi krajský úřad.

3. Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- a) předseda, kterým je ředitelka školy, popřípadě jí pověřená učitelka, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitelka školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
- b) zkoušející učitelka, jíž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
- c) přísedící, kterou je jiná učitelka daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti pro základní vzdělávání.

4. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitelka školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

5. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy. Za řádné vyplnění protokolu odpovídá předseda komise, protokol podepíše všichni členové komise.

6. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

7. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitelka školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

8. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

9. Třídní učitelka zapíše do třídního výkazu poznámku o vykonaných zkouškách, doplní celkový prospěch a vydá žákovi vysvědčení s datem poslední zkoušky.

10.2 Opravná zkouška

1. Opravné zkoušky konají:

- žáci, kteří mají nejvýše dvě nedostatečné z povinných předmětů a zároveň dosud neopakovali ročník na daném stupni základní školy,

Žáci nekonají opravné zkoušky, jestliže neprospěli z předmětu s výchovným zaměřením.

2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku, tj. do 31. srpna. Termín opravných zkoušek a konzultací žáků s příslušnými pedagogickými pracovníky stanoví ředitelka školy na červnové pedagogické radě. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.

3. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitelka školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku.

4. Žákovi, který konal opravnou zkoušku, se na vysvědčení uvede datum poslední opravné zkoušky v daném pololetí.

5. Třídní učitelka zapíše do třídního výkazu žákovi, který koná opravnou zkoušku:

Vykonání opravné zkoušky (třídní výkaz – poznámka)

Žák vykonal dne opravnou zkoušku z předmětus prospěchem

Nedostavení se k opravné zkoušce (třídní výkaz – poznámka)

Žák se bez řádné omluvy nedostavil k vykonání opravné zkoušky, čímž jeho prospěch v předmětu zůstává nedostatečný

10.3 Přezkoušení

Má-li zástupce žáka pochybnosti o správnosti klasifikace v jednotlivých předmětech na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří dnů ode dne, kdy bylo žákovi vydáno vysvědčení, požádat ředitelku školy o komisionální přezkoušení. Je-li vyučujícím daného předmětu ředitelka školy, může zástupce žáka požádat o komisionální přezkoušení příslušného školního inspektora. V takovém případě jmenuje komisi školní inspektor. Přezkoušení provede komise do deseti dnů. Výsledek přezkoušení je konečný, další přezkoušení žáka je nepřípustné.

10.4 Dodatečná zkouška

Dodatečnou zkoušku koná žák:

- který nemohl být klasifikován pro závažné objektivní příčiny na konci prvního pololetí. Termín dodatečné zkoušky určí ředitelka školy tak, aby klasifikace mohla být provedena nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí, ve výjimečných případech do konce klasifikačního období za druhé pololetí.

- který nemohl být klasifikován pro závažné objektivní příčiny na konci druhého pololetí. Termín dodatečné zkoušky určí ředitelka školy tak, aby klasifikace mohla být provedena do 31. srpna příslušného školního roku, nejpozději do 15. října. Do té doby žák navštěvuje podmíněně vyšší ročník. Žák, který z vážných důvodů nemohl být klasifikován ani do 15. října, opakuje ročník.

- který podle posouzení vyučujícího nemá v daném předmětu dostatečný počet známek ve srovnání s ostatními žáky třídy z důvodu vysoké absence. O dodatečné zkoušce rozhoduje pedagogická rada na návrh vyučujícího daného předmětu.

11. Postup do dalšího ročníku

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

12. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Vyhláška č. 27/2016 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných, nabývá účinnosti dnem 01. září 2016.

U žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení a klasifikaci přihlédne k charakteru postižení. U žáka prvního až pátého ročníku s prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování rozhodne ředitelka školy o použití širšího slovního hodnocení na základě žádosti zástupce žáka.

Zjišťování vědomostí a dovedností žáka. Pro zjišťování úrovně žakovských vědomostí a dovedností volí učitelka takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píše tento žák po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům. Jde např. o hlasité čtení před celou třídou nebo přemíru psaní (přepisování) u dysgrafií. Jindy můžeme posuzovat výkon, který dítě podalo v daném časovém limitu, a to, co nestačilo, nehodnotíme - např. v diktátu nebo v pětiminutovce u dyspraktického dysgrafika (kombinace poruchy psaní s poruchou vývoje motoriky).

U žáků s vývojovou poruchou je žádoucí klást důraz na ten druh projevu (písemný nebo ústní), ve kterém má předpoklady podávat lepší výkony. Za obecně platnou je třeba pokládat zásadu, že při klasifikaci nevycházíme z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl. V některých případech nás nesmí zmýlit zjištění, že žák sice určitou dovednost zvládl (např. analýzu slov), ale přesto při zkoušce selhává. Každá zkouška totiž představuje komplexní situaci, při které se vždy uplatňují obavy, strach, vyšší tempo, nutnost soustředit se na větší počet jevů - např. kvalitu písma, aplikace pravidel; nepříznivě působí minulé selhání, obava z trestu apod.

1. Způsob hodnocení a klasifikace žáka vychází ze znalosti příznaků postižení a uplatňuje se ve všech vyučovacích předmětech, ve kterých se projevuje postižení žáka, a na obou stupních základní školy.

2. Při způsobu hodnocení a klasifikaci žáků pedagogičtí pracovníci zvýrazňují motivační složku hodnocení, hodnotí jevy, které žák zvládl. Při hodnocení se doporučuje užívat různých forem hodnocení, např. bodové ohodnocení, hodnocení s uvedením počtu chyb apod.

3. Při klasifikaci žáků se doporučuje upřednostnit širší slovní hodnocení. Způsob hodnocení projedná třídní učitelka a ředitelka s ostatními vyučujícími.

4. Třídní učitelka sdělí vhodným způsobem ostatním žákům ve třídě podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka.

5. Žák zařazený do zdravotní tělesné výchovy při částečném osvobození nebo při úlevách doporučených lékařem se klasifikuje v tělesné výchově s přihlédnutím k druhu a stupni postižení i k jeho celkovému zdravotnímu stavu.

12.1 Hodnocení a klasifikace žáků s vývojovou poruchou učení

Klasifikace jako jedna z forem hodnocení na kvantifikující stupeň umožňuje snadnější srovnání výkonů. Vyžaduje se, aby i klasifikace byla provázena hodnocením, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat, jak dále prohlubovat úspěšnost apod. Jestliže v některých případech nebude žák klasifikován, neznamená to, že by mělo být současně omezeno jeho hodnocení. Zejména u těch žáků, kteří nejsou klasifikováni, je na místě hodnotit co nejčastěji a mít na zřeteli motivační a diagnostickou funkci hodnocení i jeho funkci regulativní.

Děti, u kterých je diagnostikována dyslexie nebo dysortografie, mohou být se souhlasem rodičů během celého jejich vzdělání (nejen na základní škole), hodnoceny z mateřského jazyka a z jiných jazyků slovně (a to jak v průběhu školního roku, tak na pololetním a závěrečném vysvědčení).

U dětí s diagnostikovanou dyskalkulií bude totéž platit pro matematiku a další předměty, kde výsledky mohou být touto poruchou ovlivněny. Kromě slovního hodnocení v jazycích a matematice, lze u dětí se specifickými poruchami učení hodnotit dítě slovně (průběžně i na vysvědčení) po dohodě s rodiči a odborníkem prakticky ve všech předmětech, do nichž se porucha promítá. Užití tohoto postupu závisí na konkrétním dítěti i na metodách, užívaných při výuce, které mohou některé dítě znevýhodňovat. Jakmile žák překoná nejvýraznější obtíže, je vhodné postupně přecházet k běžné klasifikaci.

Za určitých okolností může být pro dítě výhodnější klasifikace známkou s tím, že se specifická porucha dítěte vezme v úvahu a odrazí se v mírnější známce (o jeden stupeň i o několik stupňů). Při uplatňování všech těchto možností je třeba postupovat velmi individuálně, s využitím všech dostupných informací, zejména informací z odborných vyšetření, podpořit jeho možnosti být úspěšný (jedna z podstatných podmínek pro zdravý rozvoj osobnosti).

13. Klasifikace žáka - pochybnosti o správnosti

Vyhláška č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, § 20

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitelku školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy,

krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitelka školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

Ředitelka školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

Je potřebné předcházet takovýmto situacím včasným informováním třídní učitelku, ředitelku školy a rodiče. Informace pro rodiče má následující podobu:

Zhoršení prospěchu

Základní škola,

Dne.....

Vážený rodiče,

oznamuji Vám, že u Vašeho syna - dcery třída..... došlo v posledním období k mimořádnému zhoršení prospěchu v předmětu/ech

Pokud nedojde ke zlepšení, bude na vysvědčení výrazně snížena známka z tohoto předmětu. Žádám Vás proto o úzkou spolupráci s vyučujícím/i

podpis rodičů

podpis ředitele školy

podpis vyučujícího

10. Uvolnění z výuky

Jestliže je žák z výuky některého předmětu v 1. nebo 2. pololetí uvolněn, rubrika se proškrtně. Nelze-li žáka v 1. nebo 2. pololetí klasifikovat ani v náhradním termínu, vyplní se "neklasifikován". Pokud žák nebyl klasifikován ve 2. pololetí, opakuje ročník. Důvody pro uvolnění nebo neklasifikování žáka se uvedou v katalogovém listu žáka.

Ředitel školy určí způsob zaměstnání žáka v době vyučování předmětu, ze kterého byl uvolněn. Je-li předmět zařazen na první nebo poslední vyučovací hodinu, může ředitel školy na základě žádosti zástupce žáka uvolnit žáka na dobu vyučování tohoto předmětu zcela.

Právní východiska

§ 51 až § 53 zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon, ve znění pozdějších předpisů

§ 14 až § 17 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů
Informace k vyplňování vysvědčení na základních školách Čj. MSMT-1094/2025-1

16. Obecné zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání

Hodnocení žáka

Hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení.

Při průběžném hodnocení učitelky sledují vývoj žáka během celého období (slovní hodnocení, kritériální hodnocení, známky, sebehodnocení).

Při sumativním hodnocení výsledné hodnocení (známky) na vysvědčení shrnují dosažené vzdělávací výsledky za pololetí.

Výpis z vysvědčení a vysvědčení

Za první pololetí se vydává škola žákovi výpis z vysvědčení; za druhé pololetí vysvědčení.

Formy hodnocení žáka

Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno:

- klasifikačním stupněm,
- slovně, kombinací obou způsobů (slovní hodnocení a klasifikační stupně) nebo
- kritériální hodnocení.

O způsobu hodnocení rozhoduje ředitelka školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.

Průběžné a celkové hodnocení

Ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje hodnocení průběžné a celkové.

Průběžné hodnocení je soustavné hodnocení žáka během celého školního roku. Odráží jeho výkony, pokrok, znalosti a dovednosti v jednotlivých předmětech v průběhu výuky.

Učitelé hodnotí žáky průběžně pomocí písemných testů, ústního zkoušení, projektů, domácích úkolů a dalších činností.

Známky se zapisují do klasifikačního systému u učitelek.

Celkové hodnocení představuje souhrnné hodnocení výsledků žáka za pololetí. Vychází z hodnocení jednotlivých předmětů a chování a odráží celkový výkon žáka ve škole a není aritmetickým průměrem běžné klasifikace.

Hodnocení chování

Při hodnocení žáka jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

Chování neovlivňuje hodnocení výsledků ve vyučovacích předmětech.

Náročnost a pedagogický takt při hodnocení

Při hodnocení pedagogický pracovník uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.

Kdo provádí hodnocení

Hodnocení provádí učitelka, která vyučuje příslušnému předmětu, v předmětu, ve kterém vyučuje více učitelek, určí celkové hodnocení za klasifikační období příslušné učitelky po vzájemné dohodě.

Určování hodnocení

Hodnocením výkonu žáka posuzuje učitelka výsledky práce objektivně a přiměřeně náročně.

Pro určování hodnocení v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Při celkovém hodnocení přihlíží

učitelka k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici. Přihlíží se i ke snaživosti a pečlivosti žáka, k jeho individuálním schopnostem a zájmům. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru a klasifikace za příslušné období.

Ředitelka školy je povinna působit na sjednocování hodnotících měřítek všech učitelů.

Opakování ročníku

Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitelka školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

Ředitelka školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

17. Formativní hodnocení

Formativní hodnocení jako součást hodnocení žáků

Škola využívá vedle průběžného klasifikačního a sumativního hodnocení také formativní hodnocení, jehož hlavním cílem je podporovat učení, motivaci a individuální rozvoj každého žáka.

Formativní hodnocení poskytuje žákovi průběžnou zpětnou vazbu o tom:

- co se již naučil,
- co zvládl dobře,
- v čem potřebuje další podporu,
- jakým způsobem může svůj výkon zlepšit.

Formativní hodnocení není zaměřeno pouze na výsledek práce, ale především na proces učení a individuální pokrok žáka vzhledem k jeho možnostem.

Zásady formativního hodnocení

Při formativním hodnocení pedagogičtí pracovníci:

- stanovují žákům srozumitelné vzdělávací cíle a kritéria úspěchu,
- poskytují věcnou, konkrétní, včasnou a srozumitelnou zpětnou vazbu,
- oceňují pokrok žáka a jeho individuální posun,
- upozorňují na chyby jako na přirozenou součást procesu učení,
- vedou žáky k hledání způsobů nápravy a dalšího rozvoje,
- podporují aktivní zapojení žáků do vlastního hodnocení,
- rozvíjejí sebehodnocení a vzájemné hodnocení mezi žáky,
- přihlížejí k individuálním vzdělávacím potřebám a možnostem každého žáka.

Nástroje formativního hodnocení

Ve výuce mohou být využívány zejména:

- slovní zpětná vazba,
- písemné komentáře k práci žáka,
- rozhovor se žákem,
- sebehodnocení,
- vrstevnické hodnocení,
- hodnotící kritéria (rubriky),
- hodnotící listy,
- žakovské portfolio,
- individuální konzultace s žákem,
- stanovení osobních vzdělávacích cílů a jejich průběžné vyhodnocování.

Sebehodnocení žáků

Sebehodnocení je přirozenou součástí vzdělávacího procesu. Žáci jsou vedeni k tomu, aby:

- posuzovali kvalitu vlastní práce,
- dokázali pojmenovat své silné stránky,
- uvědomovali si oblasti, ve kterých se mohou zlepšit,
- stanovovali si přiměřené cíle pro další učení,
- přijímali odpovědnost za vlastní vzdělávání.

Vztah formativního a sumativního hodnocení

Formativní hodnocení průběžně podporuje učení žáků během vzdělávacího procesu. Nenahrazuje klasifikaci ani celkové hodnocení na vysvědčení, ale poskytuje podklady pro objektivní posouzení vzdělávacích výsledků žáka.

Výsledná klasifikace nebo slovní hodnocení vychází z dlouhodobého sledování vzdělávacího pokroku žáka, úrovně dosažených očekávaných výstupů školního vzdělávacího programu a zohledňuje individuální možnosti a podmínky žáka.

Informování zákonných zástupců

Zákonní zástupci jsou o průběžném pokroku žáka informováni zejména prostřednictvím:

- žákovské knížky,
- třídních schůzek,
- individuálních konzultací,
- písemné nebo ústní zpětné vazby poskytované učitelem.

18. Kriteriaální hodnocení

Zásady pro kriteriaální hodnocení

Základní principy kriteriaálního hodnocení

- Hodnocení vychází z jasně definovaných kritérií, která jsou předem stanovena a zveřejněna.
- Kritéria jsou měřitelná, objektivní a odpovídají očekávaným výstupům ŠVP (Malá – velká škola).
- Hodnocení poskytuje zpětnou vazbu, která pomáhá žákům rozvíjet se podle jejich individuálních možností.

Podoba kriteriaálního hodnocení

- Při kriteriaálním hodnocení se hodnotí nejen výsledky, ale i proces učení a snaha žáka.
- Příklady hodnotících kritérií:
 - Zvládnutí základních vědomostí a dovedností.
 - Schopnost aplikovat učivo v praxi.
 - Aktivita, samostatnost a iniciativa při řešení úloh.
 - Komunikační dovednosti a schopnost spolupráce.
 - Celkový přístup k výuce.

Zveřejnění kritérií a jejich komunikace

- Kritéria musí být srozumitelná pro žáky i rodiče a dostupná.
- Učitelé pravidelně komunikují s rodiči a žáky ohledně způsobu hodnocení.

Kriteriaální hodnocení ve vysvědčení

- Celkové zhodnocení vzdělávacího pokroku žáka (vztah k očekávaným výstupům).
- Silné stránky žáka (v čem se zlepšil, co zvládá dobře).
- Oblasti k rozvoji a doporučení (co je potřeba zlepšit, jak na tom pracovat).
- Osobní přístup žáka k učení (aktivita, zájem, sebehodnocení).

Přínosy kriteriaálního hodnocení

- Motivuje žáky ke zlepšování a posunu ve vlastním tempu.
- Snižuje stres spojený s tradičním známkováním.
- Podporuje sebehodnocení a schopnost pracovat s vlastními silnými i slabými stránkami.
- Dává rodičům komplexní zpětnou vazbu o pokroku jejich dítěte.

Využití kriteriálního hodnocení ve výuce

A Zvládnutí základních vědomostí a dovedností

Co hodnotíme?

- Úroveň porozumění základním pojmům a konceptům v daném předmětu.
- Schopnost pracovat s naučenými fakty, pravidly a vzorci.
- Přesnost a správnost odpovědí při ústních a písemných projevech.

Příklady hodnotících otázek pro učitele:

- Dokáže žák správně vysvětlit základní pojmy?
- Umí aplikovat získané znalosti při řešení úloh?
- Ovládá pravidla a postupy, které se v předmětu učí?

Příklad škálování hodnocení:

- Výborně: Žák přesně a samostatně zvládá učivo, správně odpovídá na otázky a aplikuje znalosti v nových situacích.
- Dobře: Žák zvládá učivo, ale občas potřebuje podporu při aplikaci znalostí.
- Slabší výkon: Žák má mezery v základních znalostech a vyžaduje intenzivní podporu.

B Schopnost aplikovat učivo v praxi

Co hodnotíme?

- Jak žák propojuje teoretické znalosti s reálnými situacemi.
- Schopnost využít naučené dovednosti k řešení problémů.
- Kreativitu a originalitu při aplikaci učiva.

Příklady hodnotících otázek pro učitele:

- Dokáže žák aplikovat matematické vzorce na praktické úlohy?
- Umí využít gramatická pravidla v reálné komunikaci?
- Používá naučené dovednosti při projektové výuce nebo skupinové práci?

Příklad škálování hodnocení:

- Výborně: Žák samostatně a správně aplikuje získané vědomosti v různých kontextech.
- Dobře: Žák aplikuje znalosti, ale potřebuje mírné vedení.
- Slabší výkon: Žák se snaží aplikovat znalosti, ale má obtíže při nalezení správného postupu.

C Aktivita, samostatnost a iniciativa při řešení úloh

Co hodnotíme?

- Zapojení žáka do výuky a jeho přístup k plnění úkolů.
- Schopnost pracovat samostatně a efektivně využívat čas.
- Iniciativu při hledání řešení problémů.

Příklady hodnotících otázek pro učitele:

- Přichází žák s vlastními nápady a řešeními?
- Dokáže se samostatně pustit do úkolu, nebo čeká na pokyny učitele?
- Jakým způsobem přistupuje k úkolům – je důsledný, nebo je odevzdává nekompletní?

Příklad škálování hodnocení:

- Výborně: Žák pracuje samostatně, aktivně se zapojuje a přichází s vlastními návrhy.
- Dobře: Žák se zapojuje, ale občas potřebuje motivaci nebo vedení.
- Slabší výkon: Žák často čeká na pokyny učitele, není aktivní a projevuje malou iniciativu.

D Komunikační dovednosti a schopnost spolupráce

Co hodnotíme?

- Jasnost a srozumitelnost vyjadřování.
- Schopnost naslouchat a reagovat na podněty druhých.
- Aktivní zapojení do diskusí a skupinové práce.

Příklady hodnotících otázek pro učitele:

- Dokáže žák srozumitelně vyjádřit své myšlenky?
- Umí aktivně naslouchat ostatním a přispět do diskuse?
- Je ochoten spolupracovat a respektovat názory ostatních?

Příklad škálování hodnocení:

- Výborně: Žák se aktivně vyjadřuje, naslouchá a efektivně komunikuje s ostatními.
- Dobře: Žák komunikuje srozumitelně, ale občas potřebuje podporu.
- Slabší výkon: Žák má obtíže v komunikaci, nevyjadřuje se jasně nebo se vyhýbá spolupráci.

E Celkový přístup k výuce

Co hodnotíme?

- Motivaci a zájem o učení.
- Pracovní nasazení a systematickou přípravu.
- Postoj k hodnocení a schopnost přijímat zpětnou vazbu.

Příklady hodnotících otázek pro učitele:

- Přistupuje žák k výuce s pozitivním postojem?
- Připravuje se na hodiny a systematicky pracuje?
- Dokáže přijmout zpětnou vazbu a pracovat na zlepšení?

Příklad škálování hodnocení:

- Výborně: Žák je motivovaný, pracovitý a aktivně se připravuje na výuku.
- Dobře: Žák se připravuje, ale občas potřebuje připomenutí nebo podporu.
- Slabší výkon: Žák se na výuku nepřipravuje, nevyužívá nabízené zpětné vazby k vlastnímu zlepšení.

Struktura kritériálního hodnocení

Hlavní zaměření:

- Základy učení, rozvoj dovedností a vztahu k výuce.
- Podpora přirozené zvědavosti a samostatnosti.
- Rozvoj spolupráce a komunikačních dovedností.

Hodnotící kritéria pro I. stupeň

Kritérium	Váha (%)	Popis hodnocení	Příklad aplikace ve výuce
1. Zvládnutí základních vědomostí a dovedností	45 %	Ovládání základního učiva, správné používání pojmů, porozumění textům.	Matematika: Počítání do 100, pochopení slovních úloh. Čeština: Správné čtení, psaní vět.
2. Schopnost aplikovat učivo v praxi	15 %	Použití naučených poznatků v běžných situacích.	Psaní krátkých textů, vyřešení jednoduchého problému v matematice.
3. Aktivita, samostatnost a iniciativa	20 %	Zapojení do výuky, chuť učit se, snaha řešit úkoly.	Žák aktivně odpovídá, snaží se samostatně hledat řešení.
4. Komunikační dovednosti a spolupráce	10 %	Vyjadřování myšlenek, schopnost pracovat ve skupině.	Skupinová práce: Žák naslouchá ostatním a respektuje jejich názory.
5. Celkový přístup k	10 %	Motivace, příprava na	Plní domácí úkoly, sleduje

výuce		výuku, přijímání zpětné vazby.	výuku a zapojuje se.
-------	--	--------------------------------	----------------------

Příklad hodnocení ve škále 1–4 (I. stupeň)

Hodnocení	Popis
1 (Výborně)	Žák ovládá učivo, aktivně se zapojuje, samostatně pracuje.
2 (Dobře)	Žák učivo zvládá, ale občas potřebuje podporu učitele.
3 (Slabší výkon)	Má mezery ve znalostech, zapojuje se méně.
4 (Nedostatečně)	Žák neovládá učivo, neprojevuje zájem o výuku.

Příloha 1

Hodnoticí list

Jméno žáka: _____

Období hodnocení: _____

Předmět: _____

Kritérium	Váh a (%)	Výborně	Dobře	Slabší výkon	Nedostatečně	Poznámky učitele
Zvládnutí základních vědomostí a dovedností	45 %	Ovládá učivo, rozumí pojmům, aplikuje znalosti správně.	Má drobné mezery, ale většinu učiva zvládá.	Často chybuje, potřebuje podporu.	Nezvládá učivo, nerozumí pojmům.	
Schopnost aplikovat učivo v praxi	15 %	Umí použít znalosti v jednoduchých situacích.	Potřebuje občasnou pomoc.	Ne vždy dokáže propojit učivo s realitou.	Nerozumí využití učiva v praxi.	
Aktivita, samostatnost a iniciativa	20 %	Aktivní, zapojuje se, zkouší nové věci.	Aktivní, ale potřebuje povzbuzení.	Čeká na pokyny, nevyhledává nové informace.	Neprojevuje zájem, nepracuje samostatně.	
Komunikační dovednosti a spolupráce	10 %	Vyjadřuje se jasně, umí naslouchat a spolupracovat.	Spolupracuje, ale potřebuje vedení.	Často se nezapojuje do skupinové práce.	Odmítá komunikovat a spolupracovat.	
Celkový přístup k výuce	10 %	Připravuje se, pracuje pečlivě, respektuje zpětnou vazbu.	Snaží se, ale někdy zapomíná na úkoly.	Má rezervy v přípravě, ne vždy pracuje pečlivě.	Nepřipravuje se, neprojevuje zájem.	

Celkové hodnocení (vážený průměr): _____

Doporučení pro žáka: _____

Datum: _____

Podpis učitele: _____

Jak s tímto hodnotícím listem pracovat?

Používat pravidelně – učitelé mohou hodnotící listy vyplňovat každý čtvrtrok, pololetí nebo před konzultacemi s rodiči.

Poskytnout žákovi zpětnou vazbu – nejen známku, ale také konkrétní doporučení.

Využít pro sebehodnocení – žáci mohou sami ohodnotit svůj výkon a porovnat ho s učitelovým hodnocením.

Doplnit o individuální poznámky – pro zohlednění individuálních potřeb žáka.

Příloha 2

Sebehodnotící list

Jméno žáka: _____

Období hodnocení: _____

Předmět: _____

Jak se hodnotím? Zakroužkuj odpověď, která tě nejlépe vystihuje.

Kritérium	Jde mi to skvěle	Daří se mi, ale někdy udělám chybu	Potřebuji pomoci	Moc mi to nejde a nerozumím tomu
1. Zvládnutí učiva (rozumím tomu, co se učíme, umím odpovědět na otázky)				
2. Použití učiva v praxi (dokážu využít, co jsem se naučil/a)				
3. Moje aktivita ve třídě (hlásím se, snažím se odpovídat, zajímám se)				
4. Moje spolupráce s ostatními (pomáhám kamarádům, naslouchám)				
5. Moje příprava do školy (nosím úkoly, mám připravené pomůcky)				

Co mi jde nejlépe?

Co bych chtěl/a zlepšit?

Datum: _____

Podpis žáka: _____

Jak pracovat se sebehodnotícím listem?

Žáci si je mohou vyplňovat pravidelně – například 1× měsíčně nebo před pololetním hodnocením.

Učitelé mohou sebehodnocení porovnávat s vlastním hodnocením a vést o tom rozhovory se žáky.

Sebehodnocení pomáhá žákům uvědomit si své silné stránky a zároveň jim ukazuje, na čem mohou pracovat.

Příloha 3

Informace o kritériálním hodnocení pro zákonné zástupce žáků

Co je kritériální hodnocení?

Kritériální hodnocení je způsob, jak spravedlivě a srozumitelně hodnotit žáky. Učitelé nehodnotí jen známkami, ale podle jasně stanovených kritérií, která ukazují, jak žák postupuje v učení, kde vyniká a co může zlepšit.

Proč se kritériální hodnocení zavádí?

Lepší zpětná vazba pro děti i rodiče – nejedná se jen o známku, ale o konkrétní informace o pokroku.

Podpora rozvoje žáků – žáci vědí, na čem mají pracovat.

Motivace k učení – důraz na snahu, nejen na výsledky testů.

Informace pro rodiče žáků I. stupně ZŠ (1.–5. třída)

Na I. stupni se zaměřujeme na osvojení základních znalostí, rozvoj samostatnosti a vztah k učení.

Jak hodnotíme žáky?

Hodnocení se skládá z těchto oblastí:

Zvládnutí učiva – rozumí dítě tomu, co se učí? Umí správně odpovědět?

Použití učiva v praxi – dokáže dítě využít znalosti v běžném životě?

Aktivita a samostatnost – zapojuje se, snaží se pracovat samo?

Spolupráce a komunikace – umí pracovat s ostatními, vyjadřuje se jasně?

Celkový přístup – připravuje se do školy, plní úkoly?

Jak bude vypadat vysvědčení?

- Učitelé mohou hodnotit známkami, slovním hodnocením nebo kombinací obojího.
- Slovní hodnocení pomáhá rodičům lépe pochopit, jak se dítěti daří.
- Příklad slovního hodnocení:

Matematika: „Vaše dítě dobře počítá do 100, ale potřebuje procvičit slovní úlohy.“

Co mohou rodiče dělat?

Povzbuzovat dítě, že hodnocení není jen o známkách, ale o snaze.

Pravidelně si prohlížet zpětnou vazbu od učitele.

Pomáhat dítěti s tím, na čem potřebuje zapracovat.

III. Závěrečná ustanovení

1. Pravidla pro hodnocení vzdělávání žáků byla projednána na pedagogické radě dne 25.08.2026 a schválena Školskou radou dne 26.08.2026.
2. Kontrolou provádění ustanovení této směrnice jsou statutárním orgánem školy pověřeni třídní učitelé.
3. Směrnice nabývá účinnosti dnem 01.09.2026.

V Děčíně dne 26.08.2026

Mgr. Simona Weisheitelová
ředitelka školy